

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu **P. – T., spol. s r.o.**, IČO: X. so sídlom H., zastúpený JUDr. P. K., advokátom so sídlom AK K., proti žalovanému **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, 815 11 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, č.k. 36518/2005 zo dňa 27.03.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S 42/2006-25 zo dňa 23.01.2007 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S 42/2006-25 zo dňa 23.01.2007 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného z 21.03.2006 č. 36518/2005-1425 ako aj rozhodnutie Colného úradu v Banskej Bystrici z 11.07.2005 č. 13411/2005-5138 z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. c/ **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba proti rozhodnutiu žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového colného orgánu o padnutí tovaru – zabezpečeného majetku na základe rozhodnutia Colného úradu Banská Bystrica zn. 510194-

0749/2003 zo dňa 08.03.2004. Krajský súd vo svojom rozsudku dôvodil tým, že žalovaný postupoval pri vydaní rozhodnutia správne, pretože podľa zákona bol povinný rozhodnúť podľa § 14a ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o prepadnutí zaisteného tovaru. Tovar bol zaistený na pozemku, ktorý mal v držbe žalobca. Žalobca v konaní o zaistení vecí, ktoré predchádzalo administratívnomu konaniu o prepadnutí tovaru, neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru. Najmä spoľahlivo nepreukázal, že nie je držiteľom prepadnutých vecí, ktoré boli pri kontrole zistené a zaistené na pozemku, ktorý mal v nájme. Žalobca tým fyzicky potvrdil, že je ich držiteľom. Súd považoval obranu žalobcu, že nie je a nebol vlastníkom a držiteľom zaisteného tovaru za účelovú, ktorú žalobca mal a mohol využiť v administratívnom konaní, ktoré predchádzalo konaniu o prepadnutí tovaru, teda v konaní o zaistení tovaru, čo však žalobca nevyužil.

Žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu súdu namietal procesný postup súdu, ktorý rozhodol bez pojednávania, hoci žalobca ani nenavrhol ani nesúhlasil s takým prejednaním vecí a žalobcovi okrem výzvy na zaplatenie súdneho poplatku nebola iná výzva doručená. Žalobca tak nebol oboznámený ani s vyjadrením žalovaného, na ktoré sa odvoláva krajský súd. Žalobca pritom už v samotnej žalobe trval na ústnom pojednávaní, keď navrhol vypočutie svedkov. Pokiaľ ide o právne posúdenie vecí namietal, že vo fáze rozhodovania o zaistení tovaru nemal povinnosť odstraňovať pochybnosti, pretože nebol majiteľom alebo držiteľom tovaru. Namietala použitie ust. § 14a ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. Túto povinnosť by mal, keby správny orgán prvého stupňa pri určení, že žalobca je majiteľ resp. držiteľ zabezpečeného tovaru vykonal riadne dokazovanie, a na základe takéhoto dokazovania by podradil žalobcu pod ust. § 5 písm. j/ zák.č. 239/2001 Z.z. o spotrebnej dani z minerálnych olejov, podľa ktorého: „Daňovým dlžníkom je právnická osoba, alebo fyzická osoba, ktorá nevie preukázať pôvod a spôsob nadobudnutia minerálneho oleja, ktorý má v držbe.“ Prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný ako odvolací orgán neakceptovali vysvetlenie, ktoré im bolo dané konateľom spoločnosti P.-T., s.r.o. o tom, že tovar – minerálny olej, o ktorom bolo rozhodnuté, že prepadáva v prospech štátu – uložila na pozemok, ktorý mala v podnájme spoločnosť R. G. S., s.r.o., resp. osoby, ktoré za ňu konali. Dôkazy v podobe výpovede konateľa spoločnosti P.-T., s.r.o. – P. I. a T. I., a dokumenty, celkom bezpochyby svedčia o tom, že držiteľom tovaru a daňovým subjektom ohľadom zaisteného tovaru – minerálneho oleja, nie je spoločnosť P.-T., s.r.o. Vykonanými dôkazmi žalobca jednoznačne preukázal pôvod a spôsob nadobudnutia minerálneho oleja v súvislosti so svojou osobou. Nebolo povinnosťou žalobcu v rámci preukazovania pôvodu

a spôsobu nadobudnutia minerálneho oleja v súvislosti so svojou osobou preukazovať ďalšie okolnosti o spoločnosti R. G. S., s.r.o. Toto malo byť vecou dokazovania, ktoré mal vykonať prvostupňový správny orgán ako aj odvolací orgán podľa zák.č. 511/1992 Zb. v platnom znení. Podľa ustanovenia § 29 ods. 1, 2 zák.č. 511/1992 Zb.: „Dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konania. Správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pri tom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.“ Žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán podľa žalobcu hrubo porušili toto ustanovenie, dokazovanie vo veci takmer vôbec nevykonali a minimum zistených faktov účelovo prispôbili tak, aby žalobcu neoprávnene určovali za daňový subjekt. V rámci uvedeného dokazovania, je nepochopiteľný najmä fakt, že colné úrady nevypočuli osoby zo spoločnosti R. G. S., s.r.o., ktoré sú bezpochyby najkompetentnejšie na určovanie pôvodu a spôsobu nadobudnutia uvedeného minerálneho oleja. Žalobca navrhol predvolať a vypočuť ako svedkov fyzické osoby, ktoré vedia dosvedčiť skutočnosť, že cisterny naplnené minerálnym olejom boli na pozemkoch žalobcu, ktoré dal do podnájmu spoločnosti R. G. S., s.r.o., uložené pracovníkmi tejto spoločnosti už v apríli roku 2003. Navrhol dožiadať o informácie príslušné orgány činné v trestnom konaní, vyšetrujúce trestnú činnosť, v rámci ktorej figuroval aj prepadnutý tovar – minerálne oleje. O skutočných držiteľoch minerálneho oleja navrhol vypočuť vyšetrovateľov bývalého Obvodného úradu justičnej polície Banská Bystrica, ktorí sú uvedení na zápisnici o prehliadke priestorov prenajatých uvedenej spoločnosti R. G. S., s.r.o., ktorá je založená v príslušnom spise Colného úradu. Je nepochopiteľný fakt, že napriek tomu, že žalobca označil pôvodcu uvedeného minerálneho oleja ako spoločnosť R. G. S., s.r.o., žalovaný ani prvostupňový správny orgán v rámci dokazovania nevypočul ani jednu z osôb spoločníkov, za účelom zistenia pôvodu minerálneho oleja.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K námietke žalobcu, že nemal v konaní o prepadnutí tovaru procesnú pozíciu daňového subjektu, žalovaný uvádza, že z dôvodu neplatnosti zmluvy o podnájme je žalobca jedinou osobou, ktorá v čase vykonania kontroly mala predmetný pozemok v nájme, t.j. mala faktickú moc nad vecami nachádzajúcimi sa na tomto pozemku. Podľa § 5 ods. 1 zák.č. 511/1992 Zb. daňovým subjektom je daňovník, platiteľ dane, daňový dlžník podľa osobitného zákona, poplatník a právny nástupca fyzickej či právnickej osoby, ktorý je ako daňový subjekt vymedzený osobitnými predpismi. Podľa § 5 písm. f/ zák.č. 239/2001 Z.z. o spotrebnej dani z minerálnych olejov v znení neskorších predpisov daňovým dlžníkom je právnická osoba

alebo fyzická osoba, ktorá nevie preukázať pôvod a spôsob nadobudnutia minerálneho oleja, ktorý má v držbe. Žalobca v predmetnom konaní nevedel preukázať pôvod a spôsob nadobudnutia zabezpečeného minerálneho oleja, t.j. v zmysle citovaných ustanovení zákona je daňovým subjektom a zároveň podľa § 6 ods. 1 zák.č. 511/1992 Zb. aj účastníkom konania.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci nebol správnym orgánom dostatočne zistený skutkový stav veci, neboli vykonané dôkazy navrhované žalobcom, ktoré mohli svedčiť v jeho prospech a preto správne orgány rozhodli vo veci predčasne.

Podľa názoru odvolacieho súdu uniklo pozornosti správnych orgánov ako aj súdu, že v danej veci bola vykonaná na pozemku, ktorý bol v nájme žalobcu policajná akcia spoločne s colnými orgánmi už 29.03.2003, kde zástupca žalobcu podal vysvetlenie k existencii uložených cisterien na pozemku firmou R. G. S., s.r.o. a až do miestneho zisťovania 08.03.2004 neboli zo strany colných orgánov vykonané úkony na zistenie vlastníka cisterien, napriek existencii trestného stíhania osôb pre skrátenie dane od 15.01.2003. Aj podľa vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalobcu, podľa názoru orgánov činných v trestnom konaní majiteľom zaisteného minerálneho oleja nájdeného na pozemku spoločnosti P.-M., s.r.o. v H. B. je spoločnosť R. G., s.r.o. Pokiaľ sa colné orgány v posudzovaní veci sústredili na postupnosť v nájme pozemku, na ktorom boli cisterny s minerálnym olejom uložené, len na subjekty nájomných zmlúv a hodnotili ich platnosť. Je však nesporné, že sa nezaoberali zjavnou skutočnosťou vyplývajúcou zo zisťovania policajných orgánov, že majiteľom cisterien s olejom nie je prenajímateľ pozemku P.-M., s.r.o. a ani nájomca (žalobca) P.-T., ale spoločnosť R. G.. Pokiaľ také zistenia existovali, mali sa colné orgány okrem posudzovania prípadnej zodpovednosti žalobcu zaoberať vecou aj z tohto pohľadu a zdôvodniť, na základe akej právnej úvahy dospeli k záveru, že nie je dôvod konať vo veci zaistenia tovaru a jeho prepadnutia s majiteľom (zo spisu nevyplýva, že by sa taký pokus v priebehu celého obdobia od 29.03.2003 do 08.03.2004 uskutočnil), a bez zdôvodnenia začali konanie proti subjektu, na pozemku ktorého (prenajatom pozemku) sa cisterny nachádzali. Podľa názoru súdu, pokiaľ nie je možné bez pochybností vylúčiť zistenie majiteľa cisterien s olejom, je stanovenie zodpovednosti iného subjektu v rozpore so zákonom. Súd sa v tomto smere stotožňuje s právnou argumentáciou žalobcu uvedenou v žalobe a v odvolaní

proti rozsudku súdu.

Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil prvostupňový rozsudok a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie (§ 250ja ods. 4 O.s.p.)

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. júna 2008

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková